27

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாக இருத்தல் எவ்வாறு

மத்தேயு 7:1-12, வசனம் 3-12ன் மீது ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

நமது முந்திய பிரசங்கத்தில், (பிற கொள்கைகளின் மத்தியில்) பிறருடன் நட்புறவாக இருத்தல் எவ்வாறு என்று போதிக்கிற மத்தேயு 7:1-12 வசனப்பகுதியைப் பற்றிய ஒரு படிப்பைத் தொடங்கினோம். உறவு முறைமைகள் பற்றி ஆறு ஆலோசனைகளை - பிறருடன் நட்புறவாக இருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான ஆறு விஷயங்களை - நமது வேத பாடப் பகுதியிலிருந்து எடுத்துரைப்பதாக நான் வாக்களித்திருந்தேன். முதலாவது, ஆலோசனைக் கருத்து வசனம் 1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது: "நீங்கள் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் மற்றவர்களைத் தீர்க்கிற தீர்ப்பின்படியே நீங்களும் தீர்க்கப்படுவீர்கள்; நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு அளக்கிற அளவின்படியே உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்." இவ்வசனங்களில் இருந்து நாம் பிறருடன் நட்புறவாக இருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான விஷயங்களில் முதலாவது விஷயத்தைத் தரவழைத்தோம்: "நாம் தீர்ப்பிடுகிறவர்களாய் இருப்பதை நிறுத்த வேண்டும்." அந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இயேசு, குறைந்தபட்சம் ஐந்து பொதுவான நடைமுறைகளைக் கண்டனம் செய்தார் என்று நான் முன்மொழிந்தேன்:

- *நமது பின்னணிகள், தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் முன்விருப்பத் தேர்வுகள் ஆகியவற்றை நமது தீர்ப்பிடுதலுக்கு வண்ணம் கொடுக்க அனுமதித்தல்.*
- *எல்லா உண்மைகளையும் கொண்டிராமலேயே அல்லது எல்லா சூழ்நிலைகளையும் அறிந்திராமலேயே அவசரமான தீர்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல்.*
- *இன்னொருவரின் நோக்கங்கள் பற்றி தீர்ப்புகள் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்தல்.*
- *மக்கள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்பது பற்றி மிகச் சிறந்த வகையில் சிந்திப்பதற்கு மாறாக சாத்தியமான அளவுக்கு மிக மோசமான கட்டமைப்பை இடுதல்.*

- *நமது தீர்ப்புகளில் - இரக்கம் மற்றும் அன்பு ஆகிவற்றால் அவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக - கடுமையான, கசப்பான மற்றும் மாய்மாலமாக இருத்தல்.*

இவைகள் உலகளாவிய தவறுகளாக உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றையும் செய்து குற்ற உணர்வுடன் உள்ள யாரேனும் ஒருவரை நீங்கள் அநேகமாக அறிந்திருக்கலாம், நீங்கள் அவ்வாறு அறியவில்லையா?

அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதற்கு நான் மன்னிப்பு வேண்ட அனுமதியுங்கள். அது ஒரு சூழ்ச்சியான கேள்வியாக இருந்தது. யாரேனும் ஒருவர் உங்கள் சிந்தையில் தோன்றினால், நீங்கள் அந்தத் தனிநபரை நியாயத் தீர்த்திருப்பீர்கள். மிகக் குறைந்தபட்சமாக, நான் உங்களை மத்தேயு 7:1, 2ஐ உங்கள்மீதே நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்ளவைப்பதற்கு மாறாக, வேறொருவர் மீது நடைமுறைப் படுத்தவைத்து அதனால் உங்களைக் குற்ற உணர்வடையச் செய்திருக்கலாம். இதை நான், பிறருடன் நட்புறவாக இருப்பதின் இரண்டாம் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக வேண்டுமென்றே செய்தேன்.

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான விஷயம் #2:

முதலில் நாம் நமது சொந்த வாழ்வில் அவசியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் (வ. 3-5).

மாற்றத்திற்கான அவசியம் வருகிறபோது, நாம் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி, நம்மையே உற்றுநோக்குவதற்குப் பதிலாகப் பிறரை உற்று நோக்குவதை விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளுகின்றோம். இதை இயேசு புரிந்து கொண்டிருந்தார். அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

> *நீ உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை[1] உணராமல், உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பைப்[2] பார்க்கிறதென்ன? இதோ, உன் கண்ணில் உத்திரம் இருக்கையில் உன் சகோதரனை நோக்கி: "நான் உன் கண்ணிலிருக்கும் துரும்பை எடுத்துப் போடட்டும்" என்று நீ சொல்வதெப்படி? மாயக்காரனே! முன்பு உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை எடுத்துப்போடு; பின்பு உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பை எடுத்துப்போட வகைபார்ப்பாய் (வ. 3-5).*

இவ்வசனப்பகுதியானது நகைச்சுவையின் தொடுதல் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. இயேசு நகைச்சுவை துணுக்கைக் கூறவில்லை, ஆனால் அவர் நகைச்சுவையைப் பயன்படுத்தினார்.[3] ஒரு மனிதர் தம் கண்ணில் ஒரு பெரிய மரக்கட்டை துருத்திக் கொண்டிருக்கையில், அவர் இன்னொரு மனிதரின் கண்ணில் உள்ள துரும்பைக் காண்பதற்குத் தக்க நிலையில் தம்மை வைக்கச் சிரமப்படுகின்றதைக் கற்பனை செய்துபாருங்கள். அந்தப்

பெரிய மரக்கட்டையானது முதலில் இந்தப் பக்கமும் பின்பு அந்தப் பக்கமுமாக ஊசலாடுவதை, அருகாமையில் இருப்பவர்கள் அந்தக்கட்டை தங்கள் தலையில் இடித்து விடாதபடிக்குப் பின்னோக்கித் திரும்ப வேண்டியதை உங்களால் காணமுடிகிறதா?[4] நாம் யாருக்குத் தீர்ப்பிடப் போகின்றோமோ அவர்களை விட அதிக மோசமான நிலையில் நாம் இருந்துகொண்டு, அவர்களுக்கு நியாயாதிபதியாக இருக்க முயற்சி செய்தல் என்பது ஏளனத்திற்குரியதாக உள்ளது என்று நாம் புரிந்தகொள்ள வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார்.[5]

வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயர் ஆகியோரின் மாய்மாலம் பற்றிக் கிறிஸ்து நினைத்திருக்கலாம், ஆனால் இவ்வசனப்பகுதியின் சத்தியங்கள் நம்மையும் கூட குற்றம் உணர்த்துகின்றன. நமது சொந்தத் தவறுகளைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்துகொண்டு, பிறரது தவறுகளைக் காண்பது என்பது எவ்வளவு சுலபமானதாக உள்ளது! பத்சேபாளுடன் விபசாரம் செய்துவிட்டு பின்பு அவளது கணவரைக் கொலை செய்வித்த தாவீது ராஜாவின் வரலாற்றை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்கின்றீர்களா (2 சாமு. 11)? தாவீதிடம் வந்த நாத்தான், ஏழை மனிதன் ஒருவனின் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொன்ற செல்வந்தனின் கதையைக் கூறினார். தாவீது, அந்தக் குற்றவாளியை[6] "தூக்கிலிட" தயாரானார், ஆனால் நாத்தான், "நீயே அந்த மனுஷன்!" என்று கூறினார் (2 சாமு. 12:1-7). பின்பு, தாவீது தூக்கிற்குப் பதிலாக ஒரு ஜெபக்கூட்டத்திற்குத் தயாரானார் (2 சாமு. 12:13; சங். 51:32).

பிறருடன் நட்புறவாக இருப்பதற்கு, ஏற்படுத்த அவசியமாக உள்ள மாற்றங்களை முதலில் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோமா என்று நம்மையே சோதித்தறிய வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகின்றார்.

வசனம் 3ன் முதற்பாகம், கிறிஸ்துவால் கண்டனம் பண்ணப்படுகிற தீர்ப்பிடும் நடைமுறைகளின் பட்டியலில் இன்னொரு உட்பொருளை தற்செயலாகக் கூட்டுகிறது. "பார்க்கிறது"[7] என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை "கூர்ந்தாய்தல், நெருங்கிப் பரிசோதித்தல்"[8] என்று அர்த்தப்படுகிறது. துரும்பு என்பது காண்பதற்கு மிகவும் சுலபமான தாக இருப்பதில்லை. யாரேனும் ஒருவர் உங்களிடம், "என் கண்ணில் ஒரு துரும்பு உள்ளது" ["கண்ணில் தூசி விழுந்து விட்டது"] என்று கூறும்போது, வெளிச்சம் மிகச் சரியாகவும் நீங்கள் மிகமிக நெருங்கியும் இருந்தாலன்றி, நீங்கள் அநேகமாக, அதை[துரும்பை]க் காண இயலாது. மோசமான தீர்ப்பிடுதலின் பழக்கத்துடன், பின்வரும் மிகவும் தொலைவிலுள்ள மேலோங்கும் கருத்தையும் நாம் கூட்டிக் கொள்ள முடியும்:

- மக்களிடத்தில் மிகச்சிறந்தவற்றைக் கண்ணோக்குவதற்குப் பதிலாக மிக மோசமானவற்றைக் கண்ணோக்குதல்; விமர்சிப்பதற்கு ஏதேனு ம் தவறைக் கண்டறியும் முயற்சியில் ஒவ்வொரு வார்த்தை யையும் ஒவ்வொரு செயல்பாட்டையும் வேதனை தரும் வகையில் கூர்ந்தாய்வு செய்தல்.

அதுவே வேதபாரகரும் பரிசேயரும் இயேசுவை நடத்திய மிகத் துல்லிய மான வழிமுறையாக இருந்தது.

''துரும்பு'' மற்றும் ''உத்திரம்'' ஆகிய இரண்டும் ஒரே பகுதிப் பொருளைக் கொண்டிருப்பதால், இவற்றைக் கொண்ட உருவகத்தைக் கிறிஸ்து பயன்படுத்தினார் என்று பல விளக்கவுரையாளர்களும் சில மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் நினைக்கின்றார்கள். ஒன்று மிகவும் சிறியதாக உள்ளது, இன்னொன்று மிகவும் பெரியதாக உள்ளது, ஆனால் இவை யிரண்டுமே மரத்தினால் ஆனதாக இருக்கலாம். NIV வேதாகமத்தில், "மரத்தூள் துரும்பு" மற்றும் "[மரப்]பலகை" ஆகிய வார்த்தைகள் உள்ளன.

துரும்பும் உத்திரமும் ஒரே வகையான பொருளினால் ஆகியிருப்பதன் சாத்தியக்கூறானது, ஆர்வமுள்ள சில சிந்தனைகளைத் தூண்டுகிறது. நமது சொந்த வாழ்வில் நாம் கொண்டுள்ள தவறுகள் பிறரின் வாழ்வில் இருப்பது பற்றி நாம் மிகவும் கூருணர்வுள்ளவர்களாய் இருத்தல் என்பது மனித இயல்பாக உள்ளது ["பாம்பின் கால் பாம்பறியும்" என்பது இதுதானோ?] இதனை மனோதத்துவ நிபுணர்கள், "முன்துருத்தல்" என்று அழைக்கின்றார் கள்: நமது சொந்த வாழ்வில் காண்பவற்றை [நமது குறைபாடுகளைப்] பிறருடைய வாழ்வில் முன்துருத்துதல். (அதாவது, எல்லாரும் நம்மைப் போலவே இருக்கின்றார்கள் என்று நாம் யூகிக்கத் தலைப்படுகின்றோம்.) மேலும், நமது பாவங்களைப்போன்ற அதே பாவங்களை, மற்றவர் களுடைய வாழ்க்கையில் நாம் காணும்போது, நமது பாவங்கள் அவ்வளவு மோசமானவைகளாக நமக்குத் தெரிவதில்லை என்பது உண்மையா யிருக்கிறது. இதை பெர்ட்ராண்டு ரஸ்ஸல் என்பவர், நாம் சூழ்நிலைகளைக் கண்ணோக்கும் வழிமுறையைக் கொண்டு, பின்வருமாறு விவரித்தார்: "நான் உறுதியாக இருக்கின்றேன்; நீங்கள் பிடிவாதமிக்கவராக இருக்கின் றீர்கள்; அவன் பன்றித் தலைவனாக இருக்கின்றான், நான் மீண்டும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துள்ளேன்; நீங்கள் உங்கள் மனதை மாற்றிக் கொண்டீர்கள்; அவர் தம் வார்த்தைகளை விட்டுப் பின்வாங்கிவிட்டார்.'' இதற்கான வேதாகம ரீதியான உதாரணம் ஒன்று உங்களுக்கு வேண்டுமென்று விரும்பினால், யூதா மற்றும் அவரது மருமகளான தாமார் ஆகியோரின் வரலாற்றைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். தாமார் "வேசித்தனம் பண்ணினாள்" என்றும் அவள் "கர்ப்பமாக'' இருந்தாள் என்றும் யூதாவுக்குக் கூறப்பட்டபோது, அவர் அவளைக் கொல்வதற்குத் தயாரானார் (ஆதி. 38:24); ஆனால் அந்தக் குழந்தைக்கு யூதாவே தந்தை என்று தாமார் நிரூபித்தபோது, மரண தண்டனைக்கான பேச்சானது துரிதமாகக் கைவிடப்பட்டது (ஆதி. 38:25, 26).

மரத்தினால் ஆன இரண்டு பொருட்களுடனான ஒரு விவரித்தலை இயேசு வேண்டுமென்றே பயன்படுத்தியிருப்பாரென்றால், பின்பு நாம் பெரிய அளவிலான பாவத்துடன் இருக்கும் ஒரு மனிதர், அதே பாவத்தைத் துரும்பு அளவுக்குக் கொண்டுள்ள ஒரு மனிதருக்கு மேலாகச் செயல்படும் நகைப்பிற்கு இடமான சூழ்நிலையைக் கொண்டிருக்கின்றோம். இவ்வகை யான சீரற்ற தன்மையைப் பற்றிப் பவுல் ரோமர் 2:1-3ல் எழுதினார்:

> ஆகையால், மற்றவர்களைக் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கிறவனே, நீ யாரானாலும் சரி. போக்குச்சொல்ல உனக்கு இடமில்லை; நீ குற்றமாகத் தீர்க்கிறவைகள் எவைகளோ, அவைகளை நீயே செய்கிற படியால், நீ மற்றவர்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிற தீர்ப்பினாலே

உன்னைத்தானே குற்றவாளியாகத் தீர்க்கிறாய். இப்படிப்பட்டவை களைச் செய்கிறவர்களுக்குத் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு சத்தியத் தின்படியே இருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவை களைச் செய்கிறவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்த்தும், அவை களையே செய்கிறவனே, நீ தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்குத் தப்பிக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறாயோ?

இவ்வழி முறையில் செயல்பட்டவர்களின் பண்பைப் பற்றி இயேசு கூறியது என்ன? இயேசு வார்த்தைகள் எதையும் சிதைக்கவில்லை; மத்தேயு 7:5ன் முதல் பகுதியில் அவர், *"மாயக்காரனே!"* என்று கூறினார். மாயமான குணத்துடன் இருத்தல் என்பது நம்மை மாயக்காரர்களாக்குகிறது. நாம் தொடர்ந்து மற்றவர்களை விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தால், நமது பதிவேடு தெளிவானதாக உள்ளது, நமது வாழ்வு சரியானதாக உள்ளது என்று நாம் மறைமுகமாக உணர்த்துகின்றோம் - இல்லையென்றால் நாம் தீர்ப்பிடு வதற்குத் தகுதியற்றவர்களாய் இருப்போம். இதே வேளையில், நமது கண்ணிமைகளிலிருந்து வெளிப்புறமாக இந்த நீண்ட தொலைபேசிக் கம்பங்கள்[9] நீட்டிக் கொண்டிருப்பதை நாம் பெற்றுள்ளோம்.

தீர்ப்பிடுதலை, நம்மில் இருந்து நாம் தொடங்க வேண்டும் என்று, நாம் மீண்டும் கூறுகின்றோம். இயேசு, *"முன்பு உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை எடுத்துப்போடு"* என்று கூறினார். மற்றவர்களின் பாவத்தை அறிக்கை யிடுதல் என்பது சுலபமானதாக உள்ளது; நமது சொந்தப் பாவங்களை அறிக்கையிடுதல் என்பது கடினமானதாக உள்ளது. சுயபரிசோதனை என்பது பல்வேறு சந்தர்ப்பப் பொருட்களில் உள்ளது என்று பவுல் குறிப்பிட்டார்: *"நீங்கள் ... உங்களை நீங்களே சோதித்து அறியுங்கள்"* (2 கொரி. 13:5); *"எந்த மனுஷனும் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து ..."*; *"நம்மை நாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படோம்"* (1 கொரி. 11:28, 31). ரோமர் 14:13 விசேஷமாக நடைமுறைக்குரியதாக உள்ளது. பிலிப்ஸ் என்பவரின் மொழிபெயர்ப்பானது இந்த வசனத்தை, *"ஆகையால் நாம் ஒருவர் மற்றவர் மீது விமர்சனக் கண்களைத் திருப்புவதை நிறுத்துவோமாக. நாம் விமர்சிக்கின்றவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்றால், நாம் நமது சொந்த நடக்கை பற்றி விமர்சிப்பவர்களாய் இருந்து, சகோதரர் ஒருவர் தடுமாற அல்லது விழுந்துபோக ஏதுவான ஏதொன்றையும் செய்யாதிருப்போமாக"* என்று தரவழைக்கின்றார்.[10]

நீக்கப்பட வேண்டிய உத்திரம்/பாவம் எது? எந்தப் பாவமும் நீக்கப்பட வேண்டும் - ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், நாம் தீர்ப்பிடுகின்றவர் களாயிருத்தல் என்ற பாவத்தைப் பற்றி விசேஷமாகப் பேசுகின்றோம்.

சுயபரிசோதனையின் விஷயத்திலும்கூட, சில பொதுக்கருத்துணர்வு ஒழுங்குமுறையில் உள்ளது. நாம் சுய தோல்விகள் மற்றும் குறைபாடு களுடன் கூடிய மரணத்திற்கு ஏதுவாக ஆட்டிப் படைக்கும் ஆசைகளைப் பற்றிப் பேசவில்லை, இவற்றைச் சிலர் "முழுமையான பிரேதப் பரிசோதனை" என்று அழைத்துள்ளார்கள். இருந்தபோதிலும், நாம் பிறருடன் நட்புறவாக இருக்க வேண்டுமென்றால், நமது சொந்த வாழ்வில் தேவையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துதல் என்பதே நமது முதல்

அக்கறையாக இருக்க வேண்டும். நாம் நம்மில் இருந்து தொடங்கினால், பிறரைக் குறித்துத் தீர்ப்பிடுவதில் நாம் குறைந்த அளவு தயாரானவர்களாக இருப்போம்.

இப்பொழுது நாம் வசனம் 3முதல் 5வரையுள்ள பகுதியை விட்டுச் செல்ல முடியும், ஏனெனில் நாம் அந்த வசனங்களின் அடிப்படையான வலியுறுத்துதல்களைக் கூறி முடித்துள்ளோம் - ஆனால் அந்தப் பகுதியின் முடிவில், நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்ற அழகுநிறைந்த சத்தியம் ஒன்றுள்ளது.

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான விஷயம் # 3:

நாம் பிறருக்குத் தாழ்மையுடனும் கருத்துணர்வுடனும் உதவிசெய்ய வேண்டும் (வ. 5ஆ).

நாம் யாரேனும் ஒருவரை உண்மையிலேயே நேசித்து, அவரது வாழ்வில் பாவத்தைக் கண்டால், நாம் அந்தப் பாவத்தை நீக்குவதற்கு அவருக்கு உதவ முயற்சி செய்வோம்.[11] இது வசனம் 5ன் கடைசிப் பாகத்தில் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறது: ஒவ்வொருவரும் தமது சொந்தக் கண்ணில் உள்ள உத்திரத்தை எடுத்துப்போட வேண்டும் என்று இயேசு கட்டளையிட்ட பின்பு, "உன் சகோதரன் கண்ணில் உள்ள துரும்பை எடுத்துப்போட வகைபார்" என்று அவர் கூறினார். நமது சொந்தப் பாவங்களைக் குறித்து நாம் செயல்படுவதே நமது முதல் முன்னுரிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு கூறினார், ஆனால் நமது வாழ்வு ஒழுங்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதும், ஒரு சகோதரருக்கு அவரது பாவங்களை நீக்குவதில் உதவி செய்வதை அவர் [இயேசு] ஊக்கம் குறையச் செய்யவில்லை.[12]

ஒரு சகோதரரின் இருதயத்தில் இருந்தும் வாழ்வில் இருந்தும் பாவத்தை நீக்கிப் போட உதவி செய்தல் பற்றிப் பல வேத வசனப்பகுதிகள் போதிக்கின்றன:

> சகோதரரே, ஒருவன் யாதொரு குற்றத்தில் அகப்பட்டால், ஆவிக்குரியவர்களாகிய நீங்கள் சாந்தமுள்ள ஆவியோடே அப்படிப் பட்டவனைச் சீர்பொருந்தப்பண்ணுங்கள், நீயும் சோதிக்கப்படாத படிக்கு உன்னைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிரு. ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமந்து இப்படியே கிறிஸ்துவினுடைய பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுங்கள் (கலா. 6:1, 2).
>
> சகோதரரே, உங்களில் ஒருவன் சத்தியத்தைவிட்டு விலகி மோசம் போகும்போது, மற்றொருவன் அவனைத் திருப்பினால், தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று பாவியைத் திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை

மரணத்தினின்று இரட்சித்து, திரளான பாவங்களை மூடுவானென்று அறியக்கடவன் (யாக். 5:19, 20).

மத்தேயு 7:3-5ல் கண்ணில் உள்ள துரும்பைப் பற்றிய இயேசுவின் விவரிப்பு உதவிக்கான தேவையை முக்கியத்துவப்படுத்துகிறது: கண் என்பது கூருணர்வுள்ளதாகும். கண்ணில் விழும் ஒரு சிறு துரும்பும் கூட சிரிப்புக் கேதுவான விஷயம் அல்ல. உங்களுக்குக் குழந்தைகள் இருந்தால், அநேகமாக அவர்களில் ஒருவர் "என் கண்ணில் ஏதோ விழுந்து விட்டது!" என்று பெருந்துக்கத்துடன் அழுதிருப்பதை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள்.

இந்த விவரிப்பானது உதவி செய்கின்ற ஒருவரால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியமான அணுகுமுறையையும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. எனது கண்ணில் ஏதேனும் விழுந்துவிட்டது என்றால், அதை வெளியேற்ற நீங்கள் மனப்பூர்வமாக முன்வருகின்றீர்கள், நீங்கள் மிகவும் கவனமாகவும் பரிவிரக்கத்துடனும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன்.[13] பிறருடன் செயல்படுவதில் நாம் அந்த அளவுக்குக் கூருணர்வுடன் இருக்க வேண்டும். பவுல், "சாந்தமுள்ள ஆவியோடே அப்படிப்பட்டவனைச் சீர்பொருந்தப் பண்ணுங்கள்" என்று கூறினார் (கலா. 6:1).

பரிசுத்த தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்கு முன்பாக நாம் யாவரும் பாவிகளாக இருக்கின்றோம், அவர் முன்பு நாம் நியாயத்தீர்ப்புக்காக ஒரு நாளில் நின்றாக வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஆவிக்குரிய வகையில் உதவி தேவைப்படுகிறது, எனவே நாம் ஒருவர் மற்றவருக்கு உதவி செய்யக் கடவோம் - ஆனால் அவ்வாறு செய்யும்போது, நாம் அந்த உதவியை கவனத்துடனும் இரக்கத்துடனும் செய்யக்கடவோம்.

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு
அத்தியாவசியமான விஷயம் #4:

நாம் மாறுபாடுகள் மற்றும் சிரமங்கள் ஆகியவற்றைக் குறித்து எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்று கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (வ. 6).

"நாய்கள்" மற்றும் "பன்றிகள்" மீதான வசனத்திற்கு நாம் வந்துள்ளோம் (வ. 6). இங்கு ஒரு புதிர் உள்ளது: இந்த வசனமானது இயேசு கூறியிருந்த ஆவிக்கு எதிரானதாகக் காணப்படுகிறது. நாம் எங்கும் சுற்றித் திரிந்து மற்றவர்களை "நாய்கள்" என்றும் "பன்றிகள்" என்றும் அழைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமா? கிறிஸ்து இந்த வாக்கியத்தை ஒரு சமான நிலைக்காகவே உரைத்தார் என்று நான் நினைக்கின்றேன். நாம் மாய்மாலக்காரர்களாக, தவறைக் கண்டுபிடிப்பவர்களாக, "மருக்களின் ஆய்வாளர்களாக" சுயநியமனம் செய்து கொண்டவர்களாக இருக்கக்

கூடாது, ஆனால் நாம் எளிதில் ஏமாறக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கக் கூடாது. தேவன் நமக்குப் பகுத்துணரும் அறிவைக் கொடுத்துள்ளார், மற்றும் அதை நாம் மக்களுடன் பழகும் விதத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவர் எதிர்பார்க்கின்றார். நாம் தடித்ததோலுடையவர்களாக, குற்றம் காண்கின்றவர்களாக இருக்கக் கூடாது, ஆனால் நாம் கவனமற்ற வர்களாகவும் எளிதில் எதையும் நம்புகின்றவர்களாகவும் இருந்து விடவும் கூடாது.

இயேசு நமக்கு வசனங்கள் 1 முதல் 5 வரை மட்டும் கொடுத்திருந்தால், அவர் நம்மை எளிதில் ஊறுபடக்கூடிய வகையில், தவறான தீர்ப்பை ஏற்படுத்தினால் அது நமது தலைமீது வந்துவிடும் என்பதினால் எந்த ஒரு தீர்ப்பையும் ஏற்படுத்தப் பயம்கொண்டவர்களாக விட்டுவிடும். ஆயினும், வசனம் 6ல், பிறரைக் குறித்து நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டிய சில நியாயத் தீர்ப்புகள் உள்ளன என்று அவர் சுட்டிக்காண்பித்தார். அவர் இந்த உண்மையை, நாய்கள் மற்றும் பன்றிகள் என்ற குறிப்புரையுடன் விவரித் தார்: "பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடாதேயுங்கள்; உங்கள் முத்துக் களைப் பன்றிகள்முன் போடாதேயுங்கள்; போட்டால் தங்கள் கால்களால் அவைகளை மிதித்து, திரும்பிக் கொண்டு உங்களைப் பீறிப்போடும்."

கிறிஸ்துவின் [இந்த] வார்த்தைகளினுடைய அர்த்தத்தை நாம் கலந்துரையாடுவதற்கு முன்பு, நாய்கள் மற்றும் பன்றிகளின் இயல்பை விசேஷமாக அந்த நாட்களில் அவைகளின் இயல்பை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. இவையிரண்டுமே மோசேயின் பிரமாணத் தின்கீழ் சடங்கு ரீதியாக அசுத்தமான விலங்குகளாக இருந்தன.[14] நாய்களைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்கும்போது, பகட்டான வளர்ப்புப் பிராணிகளாகச் சிலரால் உரிமை கொள்ளப்பட்டுள்ள நாய்களைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்காதீர்கள், ஆனால் அதற்கு மாறாக ஒழுக்கக் கேடான வகையில், காட்டுத்தனமாக, அசுத்தமான தெருவில் ஓடுகின்ற நாய்க் கூட்டங்களைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். "நாய்" என்ற சொற்பத மானது வேதாகமத்தில் சில வேளைகளில், பாவம் நிறைந்தவராயிருக்கும் நபர்களுக்கு ஒப்புவமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது (மத். 15:26; பிலி. 3:2; வெளி. 22:15). பன்றி என்பது யூதர்களின் மனதில் அசுத்தத்தின் சுருக்கமான நினைவாக இருந்தது. விஷயம் இதுவாக இருக்கையில், எல்லாமும் இல்லை யென்றாலும் பலஸ்தீனத்தின் பெரும்பாலான பன்றிகள் காட்டுத்தனமாக ஓடுபவைகளாக இருந்திருக்கும்.

அந்தப் பிந்திய உண்மையானது விளக்கவுரையாளர்கள் பலரால் தவறவிடப்படுகிறது. அவர்கள் வசனம் 6ல் போராடுகையில், "திரும்பிக் கொண்டு உங்களைப் பீறிப்போடும்" என்பது பன்றிகளுக்குப் பதிலாக நாய்களைப் பற்றிப் பேசுவதாயிருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்கள். இவ்விதமாக அவர்கள் இந்த விலங்குகளைப் பற்றிய தங்களின் அறியாமை யைக் காண்பிக்கின்றார்கள். அவர்கள், தாய்ப் பன்றியொன்று தனது குட்டி களிடத்தில் நீங்கள் மிகவும் நெருங்கியுள்ளதாக நினைத்து உங்கள் கால்களைப் பீறிப்போடவரும் நிலையில் ஒருக்காலும் இருந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள், அடிக்கு அடி உயிரினங்களிலேயே மிகவும்

அபாயமானவைகளாக உள்ள காட்டுப் பன்றிகளின் கொடூரத்தன்மையைக் குறித்து அறியாதவர்களாய் இருப்பார்கள்.[15]

நாய்கள் மற்றும் பன்றிகள் ஆகியவற்றின் நிலைப்பாட்டை மனதில் நிறுத்தியவர்களாய், மீண்டும் வசனம் 6ஐக் கண்ணோக்குங்கள். இயேசு மீண்டும் ஒருமுறை அந்த கேடுபாடான காட்சிகளை முன் வைத்தார். அவர் முதலில் ''பரிசுத்தமானவைகளை நாய்களுக்கு'' கொடுத்தல் பற்றிப் பேசினார். சொறிநாய் ஒன்றுக்கு பரிசுத்தமானதை அல்லது தேவனுக் குரியதை மதிக்கக்கூடிய வழிவகை எதுவும் இருப்பதில்லை. இவ்வசன மானது ஆசாரியர் ஒருவர் பலிபீடத்திலிருந்து இறைச்சியை எடுத்து நாய்களின் கூட்டம் ஒன்றுக்கு வீசியெறிகின்றார் என்று நினைக்கவும் முடியாத சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது என்று சிலர் சிந்திக்கின்றார்கள். இது ஒருபோதும், ஒருபோதும், ஒருபோதும் செய்யப்பட்டிராது. பலி மிருகத்தின் உடலில் எஞ்சியுள்ள பாகம் எதுவும் எரிக்கப்பட்டுவிடும் (லேவி. 6:24-30; 7:17).

பின்பு இயேசு, "பன்றிகள் முன்பு முத்துக்களைப் போடுதல்" பற்றிய குறிப்பை உரைத்தார். பரிசுத்தமானவற்றை நாய்கள் மதிக்க முடியாது என்பதைப் போன்றே, பன்றிகள் ஒருக்காலும் முத்துக்களை மதிப்பதில்லை. முத்துக்கள் உணவு அல்ல என்று அவைகள் கண்டறிந்த (ஒருவேளை அவைகள் அந்த விலையுயர்ந்த கற்களை உண்ணும் முயற்சியில் தங்கள் பற்களை உடைத்துக் கொண்ட) உடனே, அவைகள் "திரும்பிக் கொண்டு உங்களைப் பீறிப்போட" சாயவும் கூடும். நீண்ட நாட்களுக்கு முன் நான் சூரியன் உதிக்கும் முன்பே எழுந்து பன்றிகளுக்குத் தீனி போட்ட நிகழ்ச்சியை நோக்கி என் மனம் பின் செல்லுகிறது. பழைய உலோக வாளியொன்றில் பன்றிகளுக்கான உணவை நான் கலக்கும் ஒலியை அவைகள் கேட்ட உடனே, அவைகள் வன்முறையாய்ச் செயல்படத் தொடங்கிவிடும். நான் அவற்றின் அடைப்பிடத்தை நெருங்குகையில், அவைகள் கத்திக்கொண்டு ஒன்றின் மீதொன்றாக ஏறத்தொடங்கி விடும். அவைகளின் உணவுத் தொட்டியில் உணவை இடுவது எனக்குப் பெரும்பாடாகி விடும், அதில் உணவுத் தொட்டியில் எவ்வித மாறுபாடு மின்றி குறைந்தது மூன்று அல்லது நான்கு பன்றிகள் விழுந்து கிடப்பதாக இருக்கும். அரைத்த தானியம் மற்றும் பால் ஆகியவற்றின் கலவைக்குப் பதிலாக நான் அந்த உணவுத் தொட்டியில் முத்துக்களைப் போட்டால், விஷயம் என்னவென்று பன்றிகள் கண்டுகொண்ட உடனே, நான் வேலியானது பலமாய் நிலைக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஜெபிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை நான் உங்களுக்கு நிச்சயமாய்க் கூறமுடியும்!

நாம் இப்போது, ''இயேசு குறிப்பிட்ட அந்த 'நாய்கள்' மற்றும் 'பன்றிகள்' என்பது யார்?" என்று கேட்க வேண்டும். அந்தக் கேள்வியானது முதலில் ''பரிசுத்தமானது என்பது என்ன மற்றும் 'முத்துக்கள்' என்பது என்ன?" என்று கேட்பதின் மூலம் மிகச் சிறந்த வகையில் பதில் அளிக்கப் படுகிறது. இயேசு, ராஜ்யத்தை (சபையை) "விலையுயர்ந்த ஒரு முத்து" என்று குறிப்பிட்டார் (மத். 13:45, 46). ராஜ்யத்தைப் பற்றிய செய்தியானது, நற்செய்தி (சுவிசேஷம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது (மத். 4:23; 9:35; 24:14).

தேவனுடைய வார்த்தை பரிசுத்தமானதாக உள்ளது (ரோமர் 1:2; 2 பேது. 2:21), மற்றும் இந்தப் பரிசுத்தமான செய்தியானது ஒரு "பொக்கிஷம்" என்று உரைக்கப்படுகிறது (2 கொரி. 4:7).

இவை யாவும் உண்மையாயிருக்கையில், ஆவிக்குரியவற்றை மதிப்பதில் குறைவுபடுகின்ற தனிநபர்களுக்கு வசனத்தைக் கொடுத்தலுக்கு எதிராக இயேசு எச்சரித்தார் என்று பெரும்பாலான விளக்க உரையாளர்கள் நம்புகின்றார்கள்: இவர்கள் தீத்து 1:15ல் "அசுத்தமுள்ளவர்களுக்கும் அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் ... அவர்களுடைய புத்தியும் மனச்சாட்சியும் அசுத்தமாயிருக்கும்" என்று உரைக்கப்படுகிற வகையிலான மக்களாக, சத்தியத்தைத் தொடர்ந்து புறக்கணிப்பவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இயேசு தமது வசனத்தை ஏற்க மறுத்த வேதபாரகர்களையும் பரிசேயர்களையும் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்.

வசனம் 6க்கான இந்த விளக்கவுரையைச் சில விளக்கவுரையாளர்கள் விதிவிலக்காக எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள், ஆனால் இது இவ்வசனத்திற்கான மிகவும் எளிய விளக்கமாக உள்ளது மற்றும் இது வேத வசனங்களின் பிற வசனப்பகுதிகளுக்கு உடன்பட்டுள்ளது என்று நான் நம்புகின்றேன். "எல்லைக்குட்பட்ட கட்டளையை" இயேசு கொடுத்ததில், தமது சீஷர்கள் புறக்கணிக்கப்படும்போது, அவர்கள் தங்கள் மிதியடிகளின் தூசியை உதறிவிட்டு[16] [வேறிடத்திற்கு] சென்றுவிட வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கூறினார் (மத். 10:13, 14).[17] பவுலின் செய்தி யூதர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வேளையிலும், அவர் புறஜாதியார்களிடத்திற்குத் திரும்பினார் (அப். 13:44-51; 18:5, 6; 19:9; 28:17-28).

இது ஏற்படுத்தக் கடினமான ஒரு தீர்ப்பாக உள்ளது. யாரேனும் ஒருவர் "நாய்" அல்லது "பன்றி"யாக உள்ளார் என்று நாம் முன்னதாகவே முடிவு செய்யும் உரிமை கொண்டிருப்பதில்லை. அன்பானது எப்போதுமே மிகச் சிறந்தவற்றை நம்புகிறது, சுவிசேஷத்தை ஒவ்வொருவரும் கேட்பதற்கு நாம் வாய்ப்புத் தர வேண்டும் (மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16). இதற்கு மறுபுறத்தில் நாம், யாரேனும் ஒருவருக்குத் தொடர்ந்து போதிக்க முயன்று, நிலையாக புறக்கணிக்கப்பட்டால், ஏதேனும் ஒரு வேளையில், பகுத்துணரும் அறிவு (மற்றும் நமது காலத்திற்கு[18] நாம் நல்ல உக்கிராணக்காரர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை) நம்மிடத்தில், "உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகள் முன் போடுவதை நிறுத்தி விட்டு போதிப்பதற்கு வேறு யாரையாவது கண்டறியுங்கள்" என்று கூறும்.[19]

7:1-12ல் இயேசுவின் விவரிப்பானது, நாம் பல்வேறு வகையான மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருக்கும், அப்படிப்பட்ட வகையினர் ஒவ்வொருவரையும் எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. கண்களில் துரும்புகள் கொண்ட, புண்படு[த்து]ம் மக்கள் இருக்கின்றார்கள், இவர்கள் நமது அன்பும் கவனமும் தேவைப்படுகிற தனிநபர்களாக இருக்கின்றார்கள். நாம் ஒருபோதும் உதவி செய்ய முடிந்திராத பன்றிகளும் நாய்களும் கூட இருக்கின்றார்கள். அவர்களை நெருங்குவதற்கான நமது ஒவ்வொரு முயற்சியையும் அவர்கள் எதிர்த்து நிற்பார்கள். நம்மை எப்படித் துண்டு

துண்டாகப் பீறிப்போடுவது என்பது மட்டுமே அவர்களுடைய ஒரே ஆர்வமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட தனிநபர்களைத் தனியே விட்டு விடுதல் என்பதுதான் நாம் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறந்த செயலாகும்.

இயேசுவின் பாதத்தைத் தனது கண்ணீரால் கழுவிய பெண்ணின் மீதும் (லூக். 7:36-50) விபசாரத்தில் பிடிபட்ட பெண்ணின் மீதும் (யோவா. 8:2-11) அவர் காண்பித்த மென்மைத் தன்மையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இதை மத்தேயு 23ல் உள்ள, வேதபாரகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள் மீதான அவரது கடுஞ்சொல்லால் ஆன பழித்துரையுடன் நேரதிராக ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். மீண்டும் மீண்டும் அவர், "மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! பரிசேயரே! உங்களுக்கு ஐயோ" என்று கூறினார் (வ. 13-15, 23, 25, 27, 29).

நாய்களை அல்லது பன்றிகளைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுவிடும்படி இயேசு கூறவில்லை. அவைகளை விட்டுவிடுங்கள் என்று மட்டுமே அவர் கூறினார்: அவைகளிடத்தில் பரிசுத்தமானவற்றைப் போட வேண்டாம்; அவைகளுக்கு முத்துக்களைக் கொடுக்க வேண்டாம். பவுலின் புத்திமதி யானது இவ்விடத்தில் ஏற்புடையதாக உள்ளது: ''கூடுமானால் உங்களாலான மட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள்'' (ரோமர் 12:18).

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான விஷயம் #5:

நாம் தேவனைச் சார்ந்திருக்கத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும் (வ. 7-11).

இது நம்மை வசனங்கள் 7 முதல் 11 வரையுள்ள, ஜெபத்தின் வல்லமை யின் மீதான மாபெரும் வசனப்பகுதிக்குக் கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பிரசங்கத்தில் நான் இவ்வசனங்களை விரிவாய் எடுத்துரைக்கப் போவதில்லை. மாறாக, இவ்வசனப் பகுதியானது நாம் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருக்கும் "மற்றவர்களுடன் நட்புறவாக இருத்தல் எவ்வாறு" என்ற பாடக் கருத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளுக்கு எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிப்பது என்பதே என் நோக்கமாக உள்ளது.

நாம் தீர்க்கின்றவர்களாய் இருக்கக் கூடாது, நாம் இரக்கம் நிறைந்தவர்களாக, தயவுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நமது வேத பாடப் பகுதியில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொண்டோம். அதே வேளையில், நாம் எளிதில் ஏமாறக் கூடியவர்களாக இருந்து விடக்கூடாது என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது; நாம் நமது கால்களில் இருந்து தூசியை எப்போது உதறிவிட வேண்டும் என்பதை அறிதல் அவசியமானதாக உள்ளது. இந்த தீர்ப்புகளை ஏற்படுத்துவது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது. நாம் மென்மையாக இருக்க வேண்டிய வேளையில் வன்மையாய் இருப்பதில் இருந்தோ, அல்லது வன்மையாக இருக்க வேண்டிய வேளையில் மென்மை

யாய் இருப்பதில் இருந்தோ நாம் விலகியிருக்க முடிவது எவ்வாறு? வசனங்கள் 7முதல் 11வரையுள்ள பகுதியானது பதில் தருகிறது. நாம் தேவனைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும்:

> *கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும். ஏனென்றால், கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக் கொள்கிறான்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும். உங்களில் எந்த மனுஷனானாலும் தன்னிடத்தில் அப்பத்தைக் கேட்கிற தன் மகனுக்குக் கல்லைக் கொடுப்பானா? மீனைக் கேட்டால் அவனுக்குப் பாம்பைக் கொடுப்பானா? ஆகையால், பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா, தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?*

இவைகள் எவ்வளவு மாபெரும் வசனங்களாக உள்ளன! தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கின்றார்! அன்பார்ந்த ஒரு தந்தை தமது பிள்ளைகளின் தேவைகள் மற்றும் வேண்டுகோள்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பதில் அளிப்பது போன்றே, தேவன் நமக்குப் பதில் அளிக்கின்றார்.

இவ்வசனப் பகுதியானது நமது பாடக் கருத்துடன் பல வழிகளில் உறவுபட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, தேவன் நமக்கு இரக்கத்தைக் காண்பிக்கின்றார், இது நாம் பிறரிடம் இரக்கம் காண்பிக்க வேண்டும் என்று மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. விசேஷமாக இது, நாம் தேவனிடத்தில் நமது தேவைகளை எடுத்துச் செல்ல முடியும் என்று வலியுறுத்துகிறது - இந்த விஷயத்தில், பிறரை நடத்துதல் எவ்வாறு என்று அறிதல் அவசியமாக உள்ளது. இது தொடர்பாக, செய்தியானது யாக்கோபு 1:5அ பகுதியில் உள்ள செய்தியைப் போன்றதாகவே உள்ளது: "உங்களில் ஒருவன் ஞானத்தில் குறைவுள்ளவனாயிருந்தால் ... தேவனிடத்தில் கேட்கக்கடவன்."

தேவன் "தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பார்!" என்று வசனம் 11 கூறுகிறது. யாரேனும் ஒருவர், "ஒரு பெரிய வீடு ... அல்லது இன்னும் சிறந்த வாகனம் ... அல்லது இன்னும் சிறந்த ஊதியம் தரும் வேலை என்பது நல்லதாயிருக்கும்" என்று கூறலாம் - ஆனால் எது உண்மையாகவே "நல்லதாக" உள்ளது? ஆவிக்குரிய ஈவுகள் மிகச் சிறந்தவைகள் அல்லவா? இவைகளுக்குள் பகுத்தறியும் ஆவி ஒன்று இருக்கும்: இது எல்லா வகையான மக்களுடனும் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளுவது என்று அறிந்துகொள்ளும் திறமையாக உள்ளது. நீங்கள் உண்மையாகவே மக்களுடன் நட்புறவாயிருக்க விரும்பினால், உறவுமுறைகள் உங்களுக்கு முக்கியமானவைகளாக இருந்தால், நீங்கள் அதிகமான நேரத்தை ஜெபத்தில் செலவிடுவீர்கள்.

மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருப்பதற்கு அத்தியாவசியமான விஷயம் #6:

நாம் பொன்விதியின்படி வாழ வேண்டும் (வ. 12).

கடைசியாக நாம் வசனம் 12க்கு வருகின்றோம். இவ்வசனமானது மலைப் பிரசங்கத்தின் உயர்வான இடம் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இது நிச்சயமாகவே, பிறருடன் நட்புறவாயிருப்பது எவ்வாறு என்ற கலந்துரையாடலை உச்சகட்டத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது. இவ்வசனமானது, "ஆதலால் ... ." என்று தொடங்குகிறது. ஒரு கருத்தறிவில் இது, மனித உறவுகள் - அது சகோதரனுடனோ அல்லது விரோதியுடனோ, நண்பருடனோ அல்லது பகைவருடனோ யாருடனாக இருப்பினும் அவ்வுறவுகள் பற்றி மலைப் பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ள யாவற்றையும் தொகுத்துரைக்கிறது. குறிப்பாக இது, பிறருடன் நட்புறவாக இருத்தல் பற்றி நாம் 7:1-11ல் கற்றுள்ள எல்லாவற்றையும் தொகுத்துக் கூறுகிறது: "ஆதலால், மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்; இதுவே நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களுமாம்.'' நாம் சாதாரணமாக இப்படிக் கூறுவோம்: "அவர்கள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அதை நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்.'' இது அநேகமாக, இயேசுவின் கூற்றுக்களிலேயே உலகம் முழுவதும் அறிந்த ஒன்றாக இருக்கலாம். இந்த வார்த்தைகளை ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவரும்[20] பாராட்டுகின்றார்கள்; இந்த ஆணையின்படி வாழாதவர்களும்கூட இந்தக் கொள்கையைப் பாராட்டுகின்றார்கள்.

வசனம் 12ல் உள்ள கொள்கையை, இயேசுவுக்கு முன்னதாக பலர் எதிர்மறையாக சொல்லாக்கப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள்: "பிறர் உங்களுக்கு என்ன செய்வதை நீங்கள் விரும்பவில்லையோ, அதை நீங்களும் பிறருக்குச் செய்யாதீர்கள்." இவற்றைச் சொல்விளக்கப்படுத்தியவர்களில், சாக்ரட்டீஸ், அரிஸ்டாட்டில், ஹில்லல் (யூதமதத்தில் முக்கியமான போதகர்), கன்ப்யூஸியஸ் மற்றும் புத்தர் ஆகியோர் இருந்தார்கள். ஆயினும் இதை இயேசுவே முதன்முறையாக, நேர்மறையாக சொல்லாக்கப்படுத்தி இருந்தார்: "... நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்."

எதிர்மறையான மற்றும் நேர்மறையான அணுகுமுறைகளுக்கிடையில் ஒரு உலகளாவிலான வித்தியாசம் உள்ளது - இது, ''இல்லை'' என்ற வார்த்தையை வெறுமனே உட்படுத்துதல் அல்லது நீக்குதல் என்பதற்கும் அதிகமானதாக உள்ளது. எதிர்மறைக் கூற்றானது சுயபாதுகாப்பு பற்றிய விஷயமாக இருக்கையில், நேர்மறைக் கூற்றானது சுயத்தை மறந்திருத்தல் பற்றிய விஷயமாக உள்ளது. ஏதொன்றையும் செய்யாமலேயே எதிர்மறைக் கூற்றை நிறைவேற்றுதல் என்பது சாத்தியமானதாக உள்ளது,[21] அதே வேளையில் நேர்மறைக் கூற்றானது நன்மை செய்வதால் மட்டும் நிறை

வேற்றப்படக் கூடியதாக உள்ளது. எதிர்மறை தத்துவத்தை அணைத்துக் கொள்வதற்கு, ஒருவர் தேவபக்தியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை, ஏனெனில் அது வாழ்வைக் கண்ணோக்குகின்ற இயல்பான வழியாக உள்ளது - ஆனால் இரண்டாவது கூற்றான நேர்மறைக் கூற்றானது சுத்தமான தேவபக்தியின் அடிப்படையில் அமைந்து உள்ளது (வ. 12ஆ). பிலிப்ஸ் என்பவரின் மொழிபெயர்ப்பில் இது, "இதுவே உண்மையான எல்லா தேவபக்தியின் சாராம்சமாக உள்ளது" என்றுள்ளது.[22]

இந்த வசனமானது இக்கலந்துரையாடலின் முடிவுப் பகுதியில் வருகிறது, ஏனென்றால் இவ்வசனம் இதற்கு முந்தி கூறப்பட்டுள்ள எல்லா வற்றையும் தொகுப்புரைப்பதாக உள்ளது, ஆனாலும் இது உறவுமுறைகளில் எழுகிற மற்ற ஆயிரத்தியோரு [ஏராளமான] சூழ்நிலைகளையும் நிறைவு செய்யும் கொள்கையொன்றைத் தெளிவாக விளக்குவதன் காரணத்திற் காகவும் இவ்விடத்தில் உள்ளது. உறவுமுறையில் சாத்தியப்படுகிற ஒவ்வொரு பிரச்சனையைப் பற்றியும் கையாளக்கூடிய புத்தகம் ஒன்றை நீங்கள் வைத்திருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். அந்தத் தொகுதியானது எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கும் என்பதை நீங்கள் காட்சிப் படுத்திப்பார்க்க முயற்சி செய்யுங்கள். பின்பு நீங்கள் யாரேனும் ஒருவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதாகவும் அப்போது ஒரு இடர்ப்பாடு எழுவதாக வும் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அந்த இடர்ப்பாட்டைக் கையாளுவது எப்படி என்று கண்டறிவதற்காக, அந்தப் புத்தகத்தினூடே பெரும்வெறியுடன் பக்கங்களைப் புரட்டுகின்றீர்கள். ஒரு மணி அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நேரத்திற்குப் பின்பு, உங்களுக்குத் தேவையான பதிலை நீங்கள் கண்டறிகின்றீர்கள் - ஆனால் [உங்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த] அந்த நபர் சென்றுவிட்டார். அப்படிப்பட்ட பெரிய புத்தகத்தொகுதியை உங்களுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, இயேசு உண்மையில் பின்வருமாறு கூறினார்: "எந்த ஒரு இடர்ப்பாட்டையும் கையாளுவதற்கான வழி இதோ: 'சூழ்நிலையானது திருப்பப்பட்டதாக/ எதிரானதாக/தலைகீழானதாக இருந்தால் எப்படியாகியிருக்கும்? நான் எவ்விதமாய் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் விரும்பியிருப்பேன்?' என்று உங்களையே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். பின்பு பிறநபரையும் அதே போன்று நடத்துங்கள்."

இது எவ்வளவு சுலபமானதாக உள்ளது, ஆயினும் எவ்வளவு ஆழ்ந்தறிவு உடையதாக உள்ளது! உயிர் வாழ்கின்ற யாவரும் இந்த அடிப்படையில் நடந்துகொண்டால் உலகம் எப்படியிருக்கும் என்று உங்களால் சித்தரித்துக் காண முடிகிறதா? ஒவ்வொரு வர்த்தகமும் இவ்வாறு நடத்தப்பட்டால் எப்படி இருக்கும்? ஒவ்வொரு பணியாளரும் தாம் எவ்வாறு நடத்தப்பட விரும்புகின்றாரோ அவ்வாறே பிறரையும் நடத்தினால் எப்படி இருக்கும்? ஒவ்வொரு நிறுவனமும் இந்தக் கொள்கையை மதித்து நடந்தால் எப்படி இருக்கும்? ஒவ்வொரு இல்லத்திலும், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு சபையிலும் உள்ள மக்கள் தாங்கள் நடத்தப்படும் படி விரும்புகின்ற வகையிலேயே மற்றவர்களை எப்போதும் நடத்தினால் எப்படி இருக்கும்?

நாம் பகுத்தறிவுணர்வைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கர்த்தர் எதிர்பார்ப்பதை கடைசி முறையாகக் கூறுவதற்கு சற்றே நான் தாமதிக்க அனுமதியுங்கள். மத்தேயு 7:12 வசனமானது, நாம் நம்மை மற்றவர்களின் இடத்தில் வைத்துப் பார்க்கும்போது, மோசமானதை விரும்பாமல் இருக்கப் போதிய அளவு நல்லவர்களாக இருப்போம் என்றும், மதியீனமானவற்றை விரும்பாமல் இருப்பதற்குப் போதிய அளவு ஞானமுள்ளவர்களாக இருப்போம் என்றும் யூகிக்கிறது.[23] அவ்வாறு இல்லையென்றால், குடிகாரர் ஒருவர், "மக்கள் எனக்கு மதுபானம் கொடுக்க வேண்டும் என்றே நான் விரும்புகின்றேன், எனவே பிறர் எனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேனோ, அதையே நானும் பிறருக்குச் செய்வேன் - ஒவ்வொருவருக்கும் மதுபானப் ["Booze"[24]] புட்டியைக்கொடுப்பேன்" என்று தர்க்கம் செய்யலாமே. தனிப்பட்ட விவரிப்பு ஒன்றைப் பயன் படுத்துவதென்றால், "நான் ஈரல் மற்றும் வெங்காயம் கலந்த பொரியலை[25] உண்ண விரும்புகின்றேன், எனவே அடுத்தமுறை நான் சமையல் செய்ய வேண்டிய வேளையில் நான் ஈரல் மற்றும் வெங்காயம் கலந்த பொரியலைச் சமைத்து என் மனைவிக்குக் கொடுப்பேன்" என்று தர்க்கம் செய்யலாமே - ஆனால் என் மனைவிக்கு ஈரல் மற்றும் வெங்காயம் கலந்த பொரியலை உண்பது வெறுப்பாக உள்ளது என்ற உண்மை நிலவியபோது, நான் இவ்வாறு செய்ய விரும்புகின்றேன்.

பொன்விதியானது எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பதை நம்மில் பெரும்பான்மையானோர் புரிந்துகொண்டுள்ளோம் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இந்த வசனமானது எல்லா மக்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய பொதுவான சத்தியங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. நாம் யாவரும் மென்மைத்தன்மையுடனும், பரிவிரக்கத்துடனும் நடத்தப்பட விரும்புகின்றோம், எனவே நாம் பிறரையும் இதை வழிமுறையில் நடத்த வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. நாம் மதிக்கப்பட விரும்புகின்றோம், எனவே நாம் பிறர்மீது கொண்டுள்ள மதிப்பை வெளிப்படுத்த வேண்டும். நாம் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்று பிறர் நம்ப வேண்டும் நாம் செய்கின்றவற்றைப் பற்றி மிகச் சிறந்த வகையில் கட்டமைத்துப் பேச வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம், எனவே நாமும் அதையே அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் இந்தப் பட்டியலை விரிவாக்க முடியும்: பிறர் நம்மைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், நமது மதியீனத்திற்குள் இருக்கும் தவறுகளை இரக்கத்தினால் மூடி, நம்மை மன்னிக்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோம் - எனவே பிறர் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோமோ, அதையே நாமும் பிறருக்குச் செய்வோம்.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவரையும் இதே வழிமுறையில் நடத்து கின்ற உலகத்தில் நாம் வாழ்ந்தால் அது அற்புதமாயிருக்காதா? நாம் ஒவ்வொருவரையும் அவ்விதமாகவே நடத்தினால் அது அற்புதமானதாக இருக்காதா?

முடிவுரை

காந்தி[26] [இந்தியாவின் தேசபிதா என்று அழைக்கப்படுபவர்] ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவத்தினால் அதிலும் விசேஷமாக, பொன்விதி உட்பட, மலைப் பிரசங்கத்தின் மாபெரும் போதனைகளினால் மனம் ஈர்க்கப் பட்டார் என்று நான் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். அவர் ஏன் கிறிஸ்தவராக வில்லை என்று அவரிடத்தில் கேட்கப்பட்டபோது, அந்தக் கொள்கைகளின் படி வாழ்கின்ற எந்தக் கிறிஸ்தவரையும் தான் கண்டதில்லை என்று அவர் கவலையுடன் பதில் அளித்தாராம். நாம் கற்றுக்கொண்டுள்ள கொள்கை களின்படி நான் வாழ்கின்றேனா? நீங்கள் வாழ்கின்றீர்களா?

மத்தேயு 7:1-12 பின்வரும் நன்கு பழக்கப்பட்ட வார்த்தைகளினால் பின்தொடரப்படுகிறது:

> இடுக்கமான வாசல்வழியாய் உட்பிரவேசியுங்கள்; கேட்டுக்குப் போகிற வாசல் விரிவும், வழி விசாலமுமாயிருக்கிறது; அதின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர். ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும் வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது; அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர் கள் சிலர் (வ. 13, 14).

இந்த வாசலானது கீழே குறிப்பிட்டவர்களை மட்டுமே உட்பிரவேசிக்க அனுமதிக்கும் என்று கருத்துத் தெரிவிப்பதில் நான் மிகுந்த தைரியமுள்ளவனாக இருப்பேனா ... .

- தீர்ப்பிடாதவர்களாய் இருப்பவர்கள்?
- தங்கள் சொந்த வாழ்வில் அவசியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதை முதல் அக்கறையாகக் கொண்டவர்கள்?
- பிறருக்குத் தாழ்மையுடனும் கருத்துணர்வுடனும் உதவி செய்கின்றவர்கள்?
- மாறுபாடுகள் மற்றும் சிரமங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிச் செயல்படக் கற்றுக்கொண்டவர்கள்?
- தேவனைச் சார்ந்திருக்கத் தீர்மானித்தவர்கள்?
- பொன்விதியின்படி வாழ்கின்றவர்கள்?

ஆம், மத்தேயு 7:13, 14 வசனங்கள் மனித உறவுமுறைகளுக்கும் மேலாக நடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் அறிகின்றேன், ஆனால் இவ்வசனப்பகுதியானது இதை உள்ளடக்குகிறது என்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன். பிற மக்களுடன் நட்புறவாயிருத்தல் எவ்வாறு என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளுதல் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது!

கடந்த காலத்தில் நீங்கள் பிறரை நடத்தவேண்டிய முறைப்படி நடத்தத் தவறியிருக்கின்றீர்களா? நான் அவ்வாறு இருந்துள்ளேன். நாம் மனந்திரும்பி, எதிர்காலத்தில் மேன்மையாயிருக்கத் தீர்மானம் செய்தால், தேவன் தமது கிருபைத்தன்மையின் மூலமாக நமது முந்திய அந்தக் குறைபாடுகளை மன்னிப்பார் என்பது அற்புதமானதாக உள்ளது அல்லவா?[27] நமது சொந்த வாழ்வில் அவசியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்து

தல் குறித்து நாம் முதலில் அக்கறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இந்தப் பிரசங்கத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் கருத்தாக உள்ளது. இது சுயபரி சோதனைக்கான நேரமாக உள்ளது. உங்கள் வாழ்வானது முக்கியமான மாற்றங்களுக்காகக் கதறிக் கொண்டிருந்தால், நாங்கள் உங்களுக்கு உதவ முடியும், தயவுசெய்து நாங்கள் அதை அறியச் செய்யுங்கள்.[28]

குறிப்புகள்

[1]*இது வீட்டைத் தாங்கி நிற்கும் மரப்பாளமாகவோ அல்லது கூரையைத் தாங்கி நிற்கும் உத்திரக் கட்டையாகவோ இருக்கலாம் என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். எவ்வகையிலும் இது மிகப் பெரிய மரத்துண்டாகவே இருந்தது.* [2]KJV*யில், "மிகச் சிறிய ஒரு துணுக்கு" என்பதற்கான பழைய ஆங்கில வார்த்தையான* "mote" *என்பது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.* [3]*இன்னுமொரு உதாரணத்திற்கு, மத்தேயு 23:24ஐக் காணவும்.* [4]*நீங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தது என்றால் நீங்கள்,* "*இது* Laurel & Hardy, Abbott & Costello *அல்லது* The Three Stooges *என்ற திரைப்படத்தில் வரும் காட்சிபோன்றுள்ளது!" என்று கூறலாம்.* [5]*உத்திரத்தைக் கண்ணில் கொண்டுள்ள மனிதன், துரும்பைக் கண்ணில் கொண்டுள்ள மனிதனுக்கு உதவியளித்தல் என்பது, நான்* [*டேவிட் ரோப்பர்*] *வேறு யாருக்கேனும் முடியை நீளமாக வளரச் செய்ய உதவுவது போன்றதாக உள்ளது (லேவி. 13:41).* [*ஏனெனில் என் தலையில் மிகக் குறைந்த அளவுக்கே தலைமுடி உள்ளது*]. [6]*அதாவது, அவர் அவனைக் கொல்வதற்குத் தயாராக இருந்தார்.* [7]KJV*யில்* "beholdest" *என்றுள்ளது.* [8]*மத்தேயு 7:3ல் உள்ள blepo என்ற கிரேக்க வார்த்தையானது "பார்த்தல்" என்பதற்கு வழக்கமான வார்த்தையை விட "மாபெரும் தெளிவைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது" மற்றும் இது, "ஒரு அதிகமான விருப்பார்ந்த நோக்கத்தையும், உண்மையான ஆழ்ந்த சிந்தனையையும்" வெளிப்படுத்துகிறது* (W. E. Vine, *The Expanded Vine's Expository Dictionary of New Testament Words,* ed. John R. Kohlenberger III with James A. Swanson [Minneapolis: Bethany House Publishers, 1984], 106). [9]*தொலைபேசி கம்பம் என்பது எனது உரையைக் கேட்பவர்களுக்குப் பழக்கமான "பாளம்" அல்லது "உத்திரம்" என்பதாக உள்ளது. உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குப் பழக்கமான சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தவும்.* [10]J. B. Phillips, *The New Testament in Modern English* (New York: Macmillan Co., 1958), 344.

[11]*இது அன்பைப் பற்றிய மிகச் சிறந்த விளக்கங்கள் ஒன்றில் மறைவாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது: "அன்பானது அன்புகூரப்பட்டவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த வற்றையே நாடுகிறது." உண்மையான அன்பு என்பது அன்புகூரப்பட்டவரின் வாழ்வில் பாவத்தை, அவரது ஆத்துமாவைப் பேரழிவுக்கு உள்ளாக்கும் பாவத்தை கண்டும் காணாமல் இருந்து விட முடியாது. மத்தேயு 18:15ஐயும் காணவும்.* [12]*மத்தேயு 5:23, 24ஐக் கொண்டு ஒரு இணைகருத்து எடுக்கப்பட முடியும், அவ்வசனப்பகுதியில் இயேசு, "... முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து" என்று கூறினார். காணிக்கை அளிப்பதை ஊக்கம் குன்றச்செய்தல் என்பது இயேசுவின் நோக்கமாக இருந்ததில்லை; மாறாக, காணிக்கை செலுத்துவதற்கு முன்னதாக அவசியமாகச் செய்யப்பட வேண்டியது என்ன என்பதை அவர் வலியுறுத்தினார்.* [13]*உங்கள் கண்ணில் விழுந்த தூசியொன்றை எடுக்க உதவும்படி நீங்கள் யாராவது ஒருவரிடம் கேட்டு, அவர் இறைச்சி வெட்டும் கத்தியுடன் உங்களிடத் திற்கு வந்தால் உங்கள் பதில்செயல் என்னவாக இருக்கும்?*

[14]விசேஷமாக, பன்றி “அசுத்தமானது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது (லேவி. 11:7); நாயானது விரிகுளம்புகள் உடையதாகவோ அல்லது இரையை அசை போடுவதாகவோ இராதபடியால் அது “அசுத்தமானது” என்னப்பட்டது (வ. 3, 4). [15]உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த புகழ்பெற்ற “razorback” [கத்தி முதுகு கொண்ட பிராணிகள்] என்பவற்றைப் பற்றி நாங்கள் பேச முடியும். வேறு எங்காவது, பிரசங்கியார்கள் காட்டுப் பன்றியை, தந்தங்கள் கொண்ட ஆப்பிரிக்கக் காட்டுப் பன்றியை அல்லது பன்றி போன்ற விலங்கைக் குறிப்பிடலாம். [16]இது, “உன்னிடத்தில் இனி நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை” என்று சுட்டிக் காண்பிப்பதற்கான அடையாளத்துவ வழிமுறையாக உள்ளது. [17]இயேசு தாமே தமது முத்துக்களைப் பன்றிகளுக்கு முன்பாகப் போடுவதி லிருந்து விலகியிருந்தார்: ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் பரிசேயர்களுக்குப் பதில் அளிக்காதிருந்தார் (மத். 15:2, 3; 21:23-27). அவர் ஏரோதுவிடம் பேசாதிருந்தார் (லூக். 23:9). [18]எபேசியர் 5:16. [19]நான் இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தபோது, பின்வரும் சொந்த விவரிப்பைப் பயன்படுத்தினேன்: “நாங்கள் ஜப்பானுக்குச் சென்றபோது, அங்கு ஆங்கில மொழியைப் புரிந்துகொள்ள இயலாதவர்களுடன் பேச முயற்சிப்பதற்கு நான் அதிகமான நேரத்தைச் செலவிடவில்லை. யாரேனும் ஒருவர், நான் கூறுவது என்ன என்பதைப் பற்றிய கருத்துக்கொண்டு இருக்கவில்லை என்று நான் கண்டறிந்த உடனே, நான் அடுத்த நபரிடத்தில் சென்று விடுவேன்.” பகிர்ந்துகொள்வதற்கு நீங்களும் இதேபோன்ற அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கலாம். [20]இதை ஒரு சிலர் மதிப்பதில்லை; பிறருடைய உணர்வுகளைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் என்பது பலவீனத்தின் அறிகுறி என்று அவர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

[21]எதிர்மறைச் சொல்விளக்கத்தின் அடிப்படையில், மத்தேயு 25ல் கண்டனம் பண்ணப்பட்ட “வெள்ளாடுகள்” [போன்றவர்கள்] இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க முடியும். அவைகள்/அவர்கள் பொல்லாங்கான செயல்களைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை, ஆனால் அவைகள்/அவர்கள் நன்மை செய்வதைப் புறக்கணித் திருந்தனர் (வ. 31, 32, 41, 42ஐக் காணவும்). [22]Phillips, 14. [23]Adapted from J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 265. [24]“Booze” என்பது மதுபான வகைகளைக் குறிப்பிடும் கொச்சை மொழியாகும். [25](கன்றுக்குட்டி அல்லது பன்றியின்) ஈரலை வெங்காயத்துடன் சேர்த்துச் சமைத்தல் என்பது அமெரிக்காவில் ஒரு சாதாரணமான உணவு வகையாக உள்ளது. வாடையடிக்கின்ற இந்த உணவுக் கலவையானது சிலரால் வெறுத்து ஒதுக்கப் பட்டும், சிலரால் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கப்பட்டும் உள்ளது. [26]மகாத்மா காந்தி (1869-1948) என்பவர் இந்திய தேசீய இயக்கத்தை வழிநடத்தியவராவார். இவர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் செல்வாக்கு மிகுந்த தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். [27]எதிர்காலத்தில் மேன்மையானவைகளைச் செய்வதற்கான தீர்மானம், உண்மையான மனந்திரும்புதலின் ஒரு அங்கமாக உள்ளது. [28]நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும்போது, விலகிப் போயுள்ள பாவிகளுக்கு - ஒருக்காலும் கிறிஸ்துவிடம் வந்திராதவர்களுக்கு - இரட்சிக்கப் படுவது எப்படி என்றும் (யோவா. 3:16; மாற். 16:16), தவறு செய்துள்ள கிறிஸ்தவர் களுக்கு மீளக்கட்டியெழுப்பப்படுவது எப்படி என்றும் (அப். 8:22; யாக். 5:16) கூறுவதற்கு நீங்கள் விரும்பலாம். ஆவிக்குரிய நிலையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றங்களைக் காட்டிலும் வேறு எந்த மாற்றமும் அவ்வளவு அதிக அத்தியாவசிய மாகத் தேவைப்படுவதில்லை.